

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/56/2021
Identifikačné číslo spisu:	8120011045
Dátum vydania rozhodnutia:	08.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8120011045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného F. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 08. novembra 2022 v Bratislave o dovolaní obvineného F. N. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2020, sp. zn. 9To/38/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. N. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 18. augusta 2020, sp. zn. 41T/56/2020 uznal obvinených L. T. a N. R. za vinných zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a obvineného F. N. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že:

- obvinený F. N. od presne nezisteného času, najmenej od leta 2018 až do dňa 11. novembra 2019 si opakovane od neznámej osoby na rôznych miestach prešovského kraja, v meste Q. a v obci D., okres Q., zabezpečoval rôzne množstvá rastliny konope, ako aj metamfetamín, ktorú potom odpredával ďalším osobám, a to obvinenému L. T., ktorému od presne nezisteného času, najneskôr od letných mesiacov roku 2018 v U., na ulici P. najmenej dvakrát za sumu 20,- eur odpredal najmenej 2 g marihuany a následne od mesiaca apríl 2019 až do začiatku mesiaca november 2019 2 až 3-krát týždenne obvinený L. T. zakupoval od obvineného F. N. za sumu 40,- eur približne 5 gramov marihuany a to pre seba, ako aj obvinenú N. R. a obvinenú N. R. v presne nezistenom čase v letných mesiacoch roku 2018 najmenej raz zakúpila za sumu 10,- eur od obvineného F. N. najmenej 1 až 2 gramy marihuany a zároveň obvinený F.

N. obvineným L. T. a N. R. poskytol raz po jednej dávke pervitínu a v mesiaci júl 2019 v A., okres U., na Ul. A. č. X, obvinený F. N. odpredal za sumu 15,- eur U. N. najmenej 1,5 g marihuany, pričom dňa 08. novembra 2019 počas vykonania domovej prehliadky v byte obvinených L. T. a N. R. v U., na ulici B. č. X bolo zaistených 0,18 g rastliny sušiny konope s priemerným obsahom účinnej látky THC 10,4%, z ktorého množstva je možné pripraviť najmenej jednu dávku schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa, 1,30 g rastliny sušiny konope s priemerným obsahom účinnej látky THC 15,3%, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 2 bežné dávky schopné ovplyvniť psychiku bežného užívateľa, 0,64 g rastliny sušiny konope s priemerným obsahom účinnej látky THC 9,4%, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 1 bežnú dávku schopnú ovplyvniť psychiku konzumenta a u obvineného F. N. dňa 11. novembra 2019 v A., okres U., na Ul. A. č. X, počas vykonania prehliadky osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, EVČ:U. bolo zaistených 4,57 g rastliny sušiny konope s priemerným obsahom účinnej látky THC 8,6 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 17 bežných dávok schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, kde rastliny rodu konope sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok a metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd za to uložil obvineným L. T. a N. R. tresty domáceho väzenia, prepadnutia vecí, zákazy a povinnosti konkrétne špecifikované vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Obvinenému F. N. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to digitálnej váhy striebornej farby, kovovej drvičky, plastového vrečka a kovovej krabičky. Ďalej okresný súd obvinenému podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej tiež „prokurátor“), na podklade ktorého Krajský súd v Prešove (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 28. októbra 2020, sp. zn. 9To/38/2020 rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste vo vzťahu k obvinenému F. N. a na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol a sám uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) a n) Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obvinenému zároveň krajský súd uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, trest prepadnutia vecí, a to digitálnej váhy striebornej farby, kovovej drvičky, plastového vrečka a kovovej krabičky.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu Mgr. F. N., dovolanie vo svojom prospech z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

V dovolaní obvinený úvodom poukázal na iné trestné konanie vedené proti jeho osobe taktiež pre drogovú trestnú činnosť (§ 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona), páchanú v období od mesiaca november 2015 do 21. septembra 2016, za ktorú bol obvinenému rozsudkom Okresného súdu Prešov z 08. júla 2020, sp. zn. 41T/50/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2020, sp. zn. 6To/39/2020, podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), l), d) a n), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov. V spojitosti s vyššie uvedeným trestným konaním, obvinený predpokladá, že mu bol v trestnej veci, v ktorej podal dovolanie uložený tzv. ďalší trest podľa § 43 Trestného zákona, hoci vo výroku o treste, krajský súd výslovne ustanovenie § 43 Trestného zákona neuviedol. Obvinený taktiež poukázal na skutočnosť, že v inom trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn.

41T/50/2017, bol najskôr v poradí ako prvý vydaný odsudzujúci rozsudok dňa 16. januára 2019, ktorý ale bol následne zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove zo 04. septembra 2019, sp. zn. 9To/27/2019, pričom na predmetný prvý a neskôr zrušený rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 41T/50/2017 treba nahliadať ako na nezákonný, nulitný a ako keby nebol ani nikdy vyhlásený. Naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku obvinený nachádza v tom, že v jeho trestnej veci mal mu byť uložený súhrnný trest podľa § 42 Trestného zákona a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prešov z 08. júla 2020, sp. zn. 41T/50/2017 za inú jeho drogovú trestnú činnosť mal byť zrušený.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd rozsudok Okresného súdu Prešov z 08. júla 2020, sp. zn. 41T/50/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2020, sp. zn. 6To/39/2020 a rozsudok Okresného súdu Prešov z 18. augusta 2020, sp. zn. 41T/56/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2020, sp. zn. 9To/38/2020 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že v trestnej veci, respektíve trestných veciach obvineného boli uložené dva samostatné tresty a uloženie súhrnného trestu tak, ako namieta obvinený v dovolaní, neprichádza do úvahy, pretože nie sú na takýto postup splnené zákonné podmienky. Prokurátor taktiež nevidí dôvod pre aplikovanie zásady „in dubio pro reo“, keďže ani v jednej trestnej veci obvineného neboli pochybnosti o jeho vine. Prokurátor v podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Primárne najvyšší súd podotýka, že vytýkaná vada podľa svojho obsahu by mohla naplňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, t. j. že dovolaním napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a nie dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. K otázke viazanosti dovolacieho súdu vecným vymedzením namietanej vady, a nie dovolateľom uplatňovaným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku sa dovolací súd vyjadril v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 120/2012.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku,

peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

V posudzovanej trestnej veci bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania drogovej trestnej činnosti, ktorú páchal od leta 2018 a dokončil ju 11. novembra 2019 (jedná sa o trestné konanie vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/56/2020). Pokiaľ obvinený namietal, že mu v tejto trestnej veci mal byť uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona s ohľadom na iné jeho právoplatné odsúdenie taktiež za drogovú trestnú činnosť páchanú v období od mesiaca november 2015 do 21. septembra 2016 v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41T/50/2017, tak uvedená námietka neuloženia súhrnného trestu nie je v danom prípade opodstatnená.

Obvinenému F. N. boli správne a v súlade so zákonom uložené dva samostatné tresty. Judikatúra publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR vydanie č. 8, ročník 1968 poradové číslo 41/1968 (R 41/1968 pozri aj R 52/1971, R 34/1965) spresňuje a konkretizuje, že: pod pojmom „odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa za iný trestný čin“ (používaným predtým v § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 01. januára 2006 a v súčasnosti v § 42 ods. 1 Trestného zákona) „sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatelja.“. Prvým odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin obvineného F. N. v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona bol rozsudok Okresného súdu Prešov zo 16. januára 2019, sp. zn. 41T/50/2017, a hoci bol neskôr v konaní o riadnom opravnom prostriedku zrušený, tak v tejto veci (sp. zn. 41T/50/2017) bol obvinený v konečnom dôsledku aj právoplatne odsúdený, tak vyššie uvedený rozsudok, respektíve deň jeho vyhlásenia (16. január 2019) z hľadiska splnenia zákonných podmienok pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona je rozhodujúci. Inými slovami povedané, uloženiu súhrnného trestu obvinenému vo veci, v ktorej podal dovolanie bráni to, že túto svoju drogovú trestnú činnosť dokončil 11. novembra 2019, a teda tejto trestnej činnosti sa obvinený nedopustil pred vyhlásením prvého odsudzujúceho rozsudku, ktorý bol vyhlásený 16. januára 2019 súdom prvého stupňa v inej jeho trestnej veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/50/2017. Zo strany obvineného sa jednalo o recidívu v páchaní trestnej činnosti, kedy uloženie súhrnného trestu je vylúčené. Bolo preto nutné uložiť obvinenému F. N. samostatný trest. Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, by mohol byť obvinenému uložený súhrnný trest a mohla sa uplatniť koncentračná zásada pri ukladaní trestu vyplývajúca z § 42 ods. 1 Trestného zákona v prípade, ak by bol odsudzovaný (v konaní sp. zn. 41T/56/2020) za trestnú činnosť, ktorú spáchal skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 41T/50/2017, teda pred 16. januárom 2019.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného F. N., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.